

"... היה ברור לי כי השהות בניו-יורק השפיעה רבות על יצירתה של אילנה סלמה אורתר, זאת ניתן לאבחן בבירור משנוי נקודת המבט אל הדימוי שעל הנייר. בעבודותיה המוקדמות, מיקום הדימוי נעשה כאילו הוא מאובחן מנקודת מבט אחת - מישורית ואילו בעבודותיה המאוחרות חלה הגבהה קיצונית בנקודת המבט של האמן כמו גם זו של הצופה. תפישה זו המייחדת את ציורי הנוף של אמני ארצות השפלה במאות ה-15-16, או במונחים עכשוויים יותר, היא דומה, לנקודת המבט ממטוס נוחת או אולי ממסעדות "חלונות אל העולם שעל גג מרכז הסחר העולמי בניו-יורק".

"... דימויים, מוסיקה וקולות, ריחות וצבעים אחרים מותחמים במסגרת החלון... זורמים יחד ומזינים סחרחורת של זיכרונות, אסוציאציות וציפיות לעתיד... "

"... ביצירתו של מרסל פרוסט "בחיפוש אחר הזמן האבוד"... מתאר פרוסט בפירוט את האסוציאציות שיש לו מריחות מסוימים, מצבעים מסוימים... המציאות האמיתית... מעוצבת בזיכרון."

"אסוציאציות שכאלה עם ההווה והעבר מקבלות עמדה חשובה בעבודתה של אילנה סלמה אורתר, ממסעותיה, אולם גם מן המתח של חיי היום יום בישראל, והיא מניבה רשמים... המתערבבים בפרגמנטים הלקוחים מן הידיעה ומחלומות... "

"... הרישומים קשורים גם ללא ספק למסורת הרישום הישראלי, אשר עוצבה על ידי עבודותיהם של אמנים כמו אנה טיכו, אביבה אורי ומשה קופפרמן."